A/PNL/796/23.11.2026

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Nr.7118A/23.11.2026

Către: Domnului Ștefan-Radu Oprea, Ministrul Apărării Naționale

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Cota industriei naționale de apărare în contractele finanțate din instrumentul SAFE, planul prevăzut la art. 7 din Regulamentul (UE) 2025/1106 și regimul componentelor din afara Uniunii

Stimate Domnule Ministru,

România poate accesa 16,68 miliarde de euro prin instrumentul SAFE, potrivit comunicării publice a Guvernului privind aprobarea semnării acordului de împrumut. Suma este un împrumut, deci se rambursează din impozitele plătite de cetățeanul român. Întrebarea firească este cât se întoarce în economia românească.

Regulamentul (UE) 2025/1106 al Consiliului din 27 mai 2025 de instituire a instrumentului SAFE protejează industria europeană în ansamblu. Art. 16 alin. (3) cere ca contractanții și subcontractanții implicați în achizițiile în comun să fie stabiliți și să își aibă structurile de conducere executivă în Uniune, într-un stat din Spațiul Economic European și Asociația Europeană a Liberului Schimb sau în Ucraina, și să nu se afle sub controlul unei țări terțe. Art. 16 alin. (8) cere ca infrastructura, instalațiile, activele și resursele folosite să fie situate pe teritoriul acestor state.

Art. 16 alin. (10) fixează plafonul de conținut extern: costul componentelor care provin din afara Uniunii, a statelor din Spațiul Economic European și Asociația Europeană a Liberului Schimb sau a Ucrainei nu poate depăși 35 % din costul estimat al componentelor produsului final.

Niciuna dintre aceste norme nu spune nimic despre cota românească. Un contract poate respecta integral regulamentul și, în același timp, să lase industria românească de apărare în poziția de furnizor de servicii de mentenanță. Cota națională se scrie în planul național și în caietele de sarcini.

Art. 16 alin. (14) din regulament prevede expres că statele membre prezintă detaliat, în planul menționat la art. 7, condițiile de eligibilitate, iar asistența financiară este condiționată de

prezentarea informațiilor indicate în acordurile operaționale. Planul este, deci, documentul în care România își putea scrie propriile cerințe de participare a industriei naționale.

Pe relația cu Statele Unite ale Americii, regulamentul produce un efect pe care îl semnalez ca problemă de politică de securitate. Componentele americane intră, prin art. 16 alin. (10), în plafonul de 35 % rezervat conținutului din afara Uniunii, cu excepția situației în care se încheie un acord în temeiul art. 17, care deschide condițiile de eligibilitate pentru țările terțe cu care Uniunea a încheiat un parteneriat în materie de securitate și apărare. România este unul dintre statele cu cea mai strânsă cooperare militară cu Statele Unite, are pe teritoriul său prezență militară americană și operează echipament american, iar interoperabilitatea cu armata americană este o garanție de securitate pe care nu avem motive să o diluăm.

Poziția pe care o susțin este că apărarea europeană se construiește împreună cu Statele Unite ale Americii, iar un instrument european de finanțare trebuie să rămână compatibil cu echipamentul american aflat deja în dotarea armatelor de pe flancul estic. România are interesul direct ca un acord în temeiul art. 17 să existe și să fie negociat repede.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 198-205 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez următoarele întrebări:

1. La ce dată a transmis România Comisiei planul prevăzut la art. 7 din Regulamentul (UE) 2025/1106 și este acest document public?
2. Ce condiții privind participarea industriei naționale de apărare a inclus România în planul menționat, în sensul art. 16 alin. (14) din regulament?
3. Care este valoarea contractelor atribuite până în prezent din finanțarea SAFE, pe fiecare categorie de echipament, și care este cota din valoarea acestora care revine operatorilor economici înregistrați în România?
4. Câte dintre societățile din portofoliul Companiei Naționale ROMARM și câte societăți private românești din industria de apărare participă, în calitate de contractant sau de subcontractant, la contracte finanțate din instrumentul SAFE?
5. Ce mecanism de verificare a plafonului de 35 % prevăzut la art. 16 alin. (10) din regulament aplică Ministerul la nivelul fiecărui contract și cine certifică originea componentelor?
6. Ce transfer de tehnologie, licențe de producție sau cerințe de producție pe teritoriul României au fost negociate în contractele atribuite până acum?
7. Ce poziție susține România privind încheierea unui acord în temeiul art. 17 din Regulamentul (UE) 2025/1106 cu Statele Unite ale Americii și a transmis Guvernul o solicitare formală în acest sens?
8. Ce efect are plafonul de 35 % asupra achiziției de echipament american aflat deja în dotarea Armatei României și asupra continuității logistice a acestuia?

9. Care este calendarul de tragere a împrumutului, pe ani, și care este serviciul anual al datoriei aferente instrumentului SAFE pe toată perioada de rambursare?
10. Ce capacități de producție noi se înființează în România din această finanțare, în ce localități și cu câte locuri de muncă estimate?
11. Ce proiecte incluse inițial în plan nu mai pot fi realizate și cu ce au fost înlocuite? Vă rog furnizați orice alte date relevante pentru opinia publică.

Cu deosebit respect,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL